

CROQUIS BCN 2016

PROJECTE CROQUIS_BCN

3a edició

Dissabte 17 i diumenge 18 de desembre de 2016

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

ATRESBANDES

 **Centre Cívic
Can Felipa**

El projecte

El Projecte CROQUIS_BCN és una convocatòria adreçada a companyies que es troben en procés de creació d'un espectacle teatral per convidar-les a fer un petit parèntesi i compartir aquest procés amb el públic, presentant un fragment de 20 minuts del material que estiguin treballant i debatent-lo amb els espectadors. La resposta del públic, espontània i còmplice alhora, serà a temps d'influir en l'evolució posterior de l'espectacle.

El Projecte CROQUIS va néixer a Madrid ara fa 4 anys de la mà de la Sala Kubik Fabrik i la companyia DeCollage, com una proposta de diàleg entre els espectadors i les companyies professionals sobre espectacles en procés de creació.

Després de diverses edicions en què l'experiència s'ha consolidat amb excel·lents resultats artístics, fa dos anys es va voler incorporar en el context de les activitats de creació de l'Obrador de la Sala Beckett de Barcelona. Enguany celebrem la tercera edició.

Desenvolupament

La tercera edició de CROQUIS_BCN tindrà lloc el dissabte 17 i el diumenge 18 de desembre de 2016 a la nova Sala Beckett i acollirà els treballs de 8 companyies (4 el dissabte i 4 el diumenge). Després de cadascuna de les dues sessions, se celebrarà un col·loqui en què creadors i espectadors compartiran punts de vista, dubtes i opinions.

També es repartiran targetes en blanc, on els espectadors podran plasmar les seves impressions i comentaris de cadascun dels espectacles als quals assisteixen. L'organització s'encarregarà de recollir les targetes i de fer arribar els comentaris per escrit a les companyies participants.

El sistema de pagament és per taquilla inversa: l'espectador decideix el preu un cop finalitzat l'acte.

Amb aquest cicle, CROQUIS_BCN vol donar suport a la nova creació i establir una relació amb el públic continuada i directe. Així, el públic podrà rebre informació del desenvolupament dels espectacles.

Dos dels espectacles seran escollits per una comissió formada pels organitzadors de CROQUIS_BCN. Un dels projectes seleccionats gaudirà d'una residència artística al Centre Cívic Can Felipa i es presentarà en el marc Escena Can Felipa durant la temporada 2016-2017. L'altre es presentarà a la Sala Beckett la temporada 2016-2017.

Les companyies participants han estat seleccionades per l'organització en una convocatòria oberta que va finalitzar en què es van presentar un total de 52 projectes.

Programa

17 i 18 de desembre, 19:30h

Dissabte 17

Palmyra. Nasi Voutsas and Bertrand Lesca (Anglaterra)

Un nou inici. Cia. The Amateurs

Projecte '92. Col·lectiu LasHuecas

El Percebeiro. David Menéndez

Diumenge 18

Carnage. Collectif Champ Libre (França)

El meu nom és Hor. Psirc

Drink my milk. Cia. Georgette and Miss Wolf

Elefant terrible. Roger Torns i Eric Balbàs

Preu

Taquilla inversa. L'espectador decideix el preu després de participar a l'activitat.

Cal reserva prèvia a reserves@salabeckett.cat

Palmyra de Nasi Voutsas i Bertrand Lesca

FITXA ARTÍSTICA

Idea i creació: Nasi Voutsas i Bertrand Lesca

Direcció: Nasi Voutsas i Bertrand Lesca

Artistes en escena: Nasi Voutsas i Bertrand Lesca

SINOPSI

Basant-se en la destrucció de Palmira a mans de l'ISIS, en Bertrand i en Nasi aprofundiran en la destrucció causada per les forces armades occidentals. La idea de les ruïnes i la destrucció provocades per aquest conflicte s'evocarà a l'escenari mitjançant petits actes de destrucció que els dos actors presentaran davant del públic.

Igual que a *Eurohouse*, en què van utilitzar com a *leitmotiv* imatges de la cerimònia d'inauguració dels Jocs Olímpics d'Atenes, els agradaria que les destruccions de Palmira fossin el punt de partida per analitzar la situació a l'Orient Mitjà.

PRESENTACIÓ

En aquest espectacle ens agradaria utilitzar les imatges enregistrades de persones destruint antics temples i restes arqueològiques a Palmira, Síria. Per a ells aquestes destruccions són especialment significatives atès que la UNESCO les va qualificar de «crim intolerable contra la civilització».

Resseguint la història de la gihad des del seu naixement ara fa 40 anys, en Bertrand i en Nasi representaran una peça cabdal de teatre polític que barreja ficció i fets reals per repensar l'ISIS.

El teatre és el lloc on el públic hauria de reflexionar i pensar les coses de bell nou. És per això que vam fer *Eurohouse*. Volíem que la gent compregués el que hi ha en joc en la crisi grega. Volíem que el públic conegués més sobre la crisi financera i sobre fins on el neoliberalisme ha portat Europa.

Palmyra –tot i que diferent en forma i contingut– té una ambició semblant. Convida la gent a distanciar-se de les notícies, a reflexionar i a tenir una visió més àmplia dels darrers atemptats terroristes i així, potser, poder veure les coses de forma diferent, sentint-se més informats, i per tant apaivagats, que abans d'assistir a l'espectacle.

ELS AUTORS: BERTRAND LESCA I NASI VOUTSAS

Bertrand Lesca va ser ajudant de direcció de Peter Brook (*A magic flute* – gira mundial) i Declan Donnellan (*Tis Pity She's a Whore* i d'*Ubu Roi* – Gira Mundial). Bertrand té experiència treballant a l'estranger amb companyies internacionals i festivals, incloent el Festival d'arts escèniques (Hong-Kong) i al Festival Internacional de Perth (Austràlia). També ha estat en països com França, Espanya, Itàlia, Taiwan, Corea del Sud i darrerament a Japó, participant en el Festival Tokio i Kyoto Experiment amb la seva companyia FellSwoop Theatre.

Ha dirigit diversos muntatges de FellSwoop Theatre: *Ghost Opera* (Lowry, Tobacco Factory Theatres), *To Know How You Stand* (Warwick Arts Centre), *Ablutions*, basada en la novel·la de Patrick DeWitt (Bristol Old Vic), *Five Days in March*, i *Current Location* de Toshiki Okada (Madrid Fringe). Ajudant de direcció a *Ubu Roi*, *Tis Pity She's a Whore* (Declan Donnellan / Cheek by Jowl), *Une Flute Enchantée* (Peter Brook / C.I.C.T).

Nasi Votusas va estudiar Interpretació i Teatre Contemporani a l'East 15 Acting School. És cofundador d'ANTLER, on escriu obres de teatre, actua i interpreta música.

Ha interpretat Phillip a *If I Were Me* (ANTLER, Soho Theatre/The Bush), *Dusk* (Fevered Sleep, Young Vic i gira), Wodwo a *Where the White Stops* (ANTLER, The Bush), Mark a *This Way Up* (ANTLER), Noah a *Maria, 1968* (ANTLER), Yuri a *The Altitude Brothers* (Snuff Box) i Athanasis a *The Idiots* (National Theatre Studio).

Un nou inici de la companyia **The Amateurs Company**

FITXA ARTÍSTICA

Text i direcció: Ivan Andrade

Direcció artística i imatge: Clara Bes

Repertiment: Oriol Escursell, Marion Giner, Joana Olasagasti, Quim Vilagran i Annick Weerts

Música: Marco Mezquida i Fèlix Rossy

Assistència coreogràfica: Bea Vergés

Disseny de llum i so: Ivan Andrade

SINOPSI

Un nou inici explica la història d'un grup d'astronautes que deixa el planeta Terra a la recerca d'una nova llar on la raça humana pugui fundar un nou món, un cop reconeguda la situació de destrucció irreversible del nostre ecosistema natural, social i geològic. Després d'un llarg viatge, el fictici grup d'astronautes troba el nou planeta: l'havíem trobat. Sabíem on era. I era un somni. Més bonic del que mai ningú no hauria imaginat. Un món nou. Perfecte. Un món de verds oceans... Tanmateix, en tornar a la Terra, dos-cents anys després, entenen que potser fan tard.

PRESENTACIÓ

Un nou inici vol ser una crítica al capitalisme agressiu com a model de societat i a la demagògia política que el sustenta. Una crítica al creixement continu com a únic paradigma d'èxit que ens ha de portar a extingir els recursos d'aquest planeta. Una crítica a un model de vida on la felicitat ha perdut la seva essència física per convertir-se en un sucedani virtual.

Un nou inici vol ser una crida d'atenció que ens permeti reflexionar al voltant del destí de les nostres vides, la nostra societat i el nostre planeta -qüestions que, tal vegada, ens poden semblar massa transcendents, però que són reals i molt actuals; per tant, necessàries.

Un nou inici vol ser també un cant a la natura, una reflexió sobre el delicat i sofisticat equilibri d'aquest planeta únic al qual vivim, greument agredit, per estupidesa, avarícia o ignorància.

Un nou inici és el primer text original que posem en escena, i l'excusa principal amb què volem continuar la investigació central que dona sentit a la nostra companyia: la presència escènica. Una part molt important del nostre procés de treball consisteix en explorar els diferents processos somàtics pels quals transita l'intèrpret sobre l'escenari (excitació, por, emocions del personatge... i també el desig de l'intèrpret d'agradar, de fer-ho bé o la por de fallar) i com tot això afecta la nostra atenció i la nostra presència escènica. Detectar les tensions que això provoca i desfer-les per esdevenir cossos lliures, creatius i expressius és l'eix central d'un procés de treball que ens ha de permetre aconseguir el que considerem el nostre objectiu principal: una comunicació lliure i intensa, cos a cos, entre intèrpret i espectador.

LA COMPANYIA

The Amateurs és una jove companyia creada l'any 2015 per dos professionals amb llarga experiència dins del món artístic: Clara Bes, directora artística, pianista i fotògrafa, cofundadora de l'espai de creació i exhibició nunArt i resident a Barcelona, i Ivan Andrade, director i dramaturg, becat l'any 2014 per la Fundació SGAE i resident a Londres.

The Amateurs neix de la necessitat de participar de manera diferent en el procés de creació artística, buscant sempre la màxima qualitat, apostant per un treball sincer i honest. Estem compromesos amb el nostre present i preocupats pel nostre futur com a éssers humans que habitem aquest planeta.

The Amateurs ha creat, en aquest primer any de vida, dues produccions: *Un Nou Inici*, una peça de teatre-dansa encara per estrenar, desenvolupada en un treball en residència a la Nau Ivanow (Barcelona), i *A Little Prince*, una adaptació musical del Petit Príncep d'Exupéry, desenvolupada a Londres, estrenada al Brighton Fringe Festival (maig del 2016) i nominada a un Brighton Fringe Award com Millor Espectacle Musical, entre més de 900 propostes.

PROJECTE B92

Projecte 92. Retaule d'una previsió **De Col·lectiu LasHuecas**

FITXA ARTÍSTICA

El Col·lectiu LasHuecas són: Esmeralda Colette, Júlia Barbany, Oriol Corral, Sofia Martori, Andrea Pellejero i Núria Corominas.

SINOPSI

L'any 1992 es van celebrar, a Barcelona, les Olimpíades. El mateix any 1992 Francis Fukuyama proclamava la fi de la història, el punt final de l'evolució ideològica de la humanitat i la universalització de la democràcia occidental com a forma de govern humà. Per altra banda, l'any 1992 és l'any de naixement de milers i milers de nenes a l'Estat espanyol.

El nostre croquis parteix d'un naixement -el d'una nena- i de l'adveniment d'un estrany bufó contemporani -o bufona- amb qui interactua. No proposem una estructura narrativa clàssica sinó que partim de la idea del retaule, sinó de la construcció de móns per separat que, vistos des de la globalitat, poden explicar diferents aspectes d'un mateix relat.

PRESENTACIÓ

Les Olimpíades, el text de Fukuyama i els naixements del 92 són els tres ítems dels quals partim.

En primer lloc, de la massa/espectacle que s'observa en les fonts gràfiques de Barcelona 92, l'estètica grandiloqüent en la inauguració dels jocs, l'imperatiu de felicitat en el màrqueting preolimpíades, les cares somrients publicitant la ciutat...

En segon lloc, ens interessa el text de Fukuyama *La fi de la història*, no pas per la seva vàlua discursiva o filosòfica, que és pràcticament nul·la, sinó perquè justifica la misèria d'occident. El text, en el seu moment de publicació, va tenir molt ressò -i no és casual que

fos així perquè la dècada dels noranta, al món occidental, la classe mitjana cada vegada més extensa s'acomodava en la idea que la societat del benestar era una aposta ferma i eterna, tan eterna com els ous de la gallina d'or- i d'alguna manera contextualitza la nostra crítica, encarnada per un bufó contemporani que anuncia, a mode d'arcàngel maleït, el naixement d'una nena qualsevol.

El tema del naixement es vincula directament amb nosaltres, ja que totes som nascudes als noranta i allò que volem dir passa per desemmarcar el somni de la societat occidental del benestar des dels tòtems de la pròpia infància, no tant des de la crítica externa i allisonadora, sinó des de la nostàlgia i tendresa per la infància viscuda que, tanmateix, es gestava en un marc falsa bonhomia eterna.

No es tracta de lamentar-se del present sinó d'assenyalar el passat des de la ferida pròpia i de comprendre per què avui. Per què així. Es tracta de la ràbia i també d'assassinar l'autocompassió, de pensar en què hem fet malament i de què som deutores, amb tot el compromís emocional que això impliqui.

LA COMPANYIA

LasHuecas neix a la primavera del 2016 amb la intenció de dur a terme creacions escèniques col·lectives vinculades a la memòria: a la memòria pròpia, social, històrica i política. Ens proposem treballar des de la crítica, el dolor, l'humor i el record, generant una poètica de la contradicció, articulant un discurs que ens representi i ens qüestionï, que ens confongui i ens expliqui, que ens desencaixi i que ens situï.

Què tenim, per fer tot això? Tenim els cossos, la paraula, el desencant, la ràbia, el rebuig a l'autocomplaença i les ganes de cagar-la fins al fons. Amb *Projecte 92* plantegem una regressió al passat, un particular retorn a l'origen situat, cronològicament, a les Olimpíades del 92. El 92! Quan tot semblava una festa sense aturador, quan Occident proclamava la victòria del seu paradigma (neo)liberal, quan la Història arribava a la fi dels seus dies, quan nosaltres, per atzar, vam ser empeses al món per convertir-nos en filles dels noranta sense que ningú ens demanés permís.

El Percebeiro. Relatos de la filosofía del no me voy a caer **de David Menéndez**

FITXA ARTÍSTICA

Dramatúrgia i interpretació: David Menéndez

Catalitzador: Jorge Gallardo

Espai Escènic: Judit Colomer

SINOPSI

La filosofía del no me voy a caer es un movimiento filosófico-espiritual que estudia la capacidad del ser humano de resistir a su caída. Es un pensamiento contracultural que se opone a la de la ley de la gravedad. Es una decisión vital, un acto político que determina que la no caída es posible. Ellos ya han tomado la decisión: "No me voy a caer".

Teniendo en cuenta que la posibilidad de la caída es inminente, siempre, en cualquier situación, aquellos que creen en esta filosofía buscan todas las maneras posibles para no acabar cediendo a lo inevitable, para conseguir mantenerse en pie. Aquél que no se cae es aquel que nunca contempla la posibilidad de caerse.

"La muerte nunca está en mis planes. Yo sigo con mi movida. Son ellos los que creen que me voy a caer". Son sabedores de que la cultura del miedo es algo que les han inculcado desde pequeños. Pero ahora ellos, despojados de ese temor, se lanzan al vacío convencidos. Desplegando así las alas del hombre que se sabe capaz de volar.

Aquí, la madre juega un papel diferencial. Ella también trabaja en la filosofía del no le voy a caer. Podríamos decir que ella, siendo lo primero de todo, madre de todas las cosas, condición indispensable para un hijo, está conectada con una fuerza ancestral que le impide la posibilidad de caerse. "Si ella cae, caemos todos". Mas no así el hombre que sin nacer con esta fuerza antigua, busca fuera de sí todo aquello que le conecta directamente con ese poder.

El percebeiro, cuyo trabajo se rige por esta filosofía, necesita buscar siempre fuera de él la adrenalina que le conecta directamente con esta vibración. Nadie le ha pedido que vaya al mar, es su decisión, su compromiso vital con él mismo.

Aquel que trabaja para la filosofía del no me voy a caer no es aquél que no cae o que nunca muere sino aquel que ha hecho todo lo que está en sus manos antes de caer, antes de morir.

PRESENTACIÓ

Quiero sumar al discurso sobre la filosofía del no me voy a caer una investigación actoral basada en la indagación profunda sobre las diferentes corporalidades extrañas. Me interesa la fiscalidad del los cuerpos y sus voces raras. Un abanico de personajes se presentará cómo una paleta de personalidades que tienen como denominador común lo tullido, lo raro, lo inhóspito. Contrastando así el hecho de que estos personajes, tullidos, nos hablen sobre la filosofía del no caerse cómo estilo de vida.

Teniendo en cuenta el referente de Ivo Dimschev pero descartando su parte más performática, Jorge Gallardo y yo estamos buscando las capacidades de poner a un actor en escena y dar espacio a sus probabilidades camaleónicas.

Las realidades comunicativas de este ser se verán modificadas por las diferentes personalidades que tenga cada personaje. Lejos de ser un libreto de habilidades actorales, queremos que los entes que aparezcan en escena se sumen al discurso sobre la filosofía del no me voy a caer.

El texto ha sido lo primero y ahora el proceso es poner en piel todo aquello que es presencia corporal y vocal y empezar a descartar todo lo innecesario a nivel textual. La idea no es un espacio totalmente vacío sino que algunos objetos sirvan de apoyo para la teatralidad y a la vez que éstos tengan la misma capacidad camaleónica.

Este espectáculo no quiere tener una estructura performática pero sí que quiere englobar al público presente y hacerle partícipe de la búsqueda conjunta de la filosofía del no me voy a caer a través de cualquier juego escénico que nos parezca válido y apropiado.

DAVID MENÉNDEZ

David Menéndez (1989) es licenciado en el ESAD/Institut del Teatre de Barcelona. Desde el 2011 forma parte de la cia *PROJECTO NISU*, compañía afincada en Barcelona que lleva a cabo espectáculos de creación contemporánea, con quien crea *Vamos a por Guti* (Versus Teatre y Teatre Gaudí de Barcelona, primer premio del jurado Scena Simulacro de la Sala Triángulo de Madrid), *Bostezo 2.0* (Teatre Lliure de Barcelona), *Shell* (Premio Adrià Gual 2014, Festival Grec 2014). También lo hemos visto en *Don Juan Tenorio* de José Zorrilla dirigido (dir. Enric Cusí y Joan Arqué), y la multipremiada *Fuenteovejuna: breve tratado sobre las ovejas domésticas* (dir. Ricard Soler, cia Obskené, Premios MAX de las artes escénicas 2015, entre otros), *F.A.M.Y.L.I.A* de Paula Ribó (The Mamzelles Teatre, Sala Atrium de Barcelona), *Boquitas pintadas* de Manuel Puig (dir. Juan Pablo Mirando, Chorma Teatre, Sala Versus/Barcelona), *El rei Lear* de W. Shakespeare (dir. Lluís Pasqual, Teatre Lliure de Barcelona). Ha sido productor i actor en *La revolta dels àngels* de Enzo Cormann (dir. Nicolás Chevallier, estrenada en el Teatre Akadèmia de Barcelona y en el Teatre Romea). *Broken heart story* de Saara Turunen. Cia *La Peleona*, estrenada en Sala Atrium. Desde el 2013 colabora cómo intérprete en el Moreno Ensemble investigando sobre la voz y el cuerpo del actor en la pieza *La nit* (a partir de *De noche justo antes de los bosques* de B. M. Koltés) pieza estrenada en el Teatre Akadèmia en Junio de 2016, dirigida por Moreno Bernardi.

Carnage de la companyia **Champ Libre**

FITXA ARTÍSTICA

Dramatúrgia: Marion Guilloux

Direcció: Charles Meillat

Repartiment: Julien Dervaux i Camille Voyenne

Mirada artística i literària: Maya Outmizguine

Textos: Collectif Champ Libre

Llum: Marin Peylet

SINOPSI

Sobre l'escenari, dos homes inicien una lluita, l'un contra l'altre. De Caïm a Trump, amb els cossos d'aquests lluitadors que no pararan mai, començarem a avançar a mig camí entre el teatre i la *performance*. Per què lliuren aquest combat silenciós? En nom de què o de qui emprenem batalles els uns contra els altres? Quins són els mecanismes i les vies d'aquesta violència humana?

L'ésser humà és un animal violent?

És un amor massa gran el que ens guia?

Un odi massa gran el que ens cega? Aquestes són les preguntes que volem plantejar sobre l'escenari, per revisar les hores més fràgils de la nostra civilització.

«L'esperit lleuger del virtual i de la comoditat ens converteixen en supervivents... Animal tímid, a penes guarit de la bèstia, desintoxicat, desencadenat, però sempre addicte a aquesta necessitat de venjança (tant el que la comet com el que la contempla des de fora)». Durant la *performance*, mitjançant aquest encantament bestial que fa que els filòsofs perdin les paraules, parlarem de la guerra per parlar de l'ésser humà; parlarem de l'ésser humà per parlar de la seva violència. Ens farem preguntes, tots junts, en directe.

PRESENTACIÓ

Volem que l'energia desplegada pels dos protagonistes en aquesta *performance* hipnotitzi l'espectador, com si es tractés d'un combat de boxa o d'una baralla entre dos animals. La lluita entre aquests dos homes esdevé vital, ja que sorgeix de la supervivència. Tot treballant l'esgotament, pretenem mostrar que els homes troben sempre recursos insospitats per recuperar-se i tornar-se a enfrontar; disposats a perdre la humanitat i acostar-se així a la natura de la bèstia. També era igual d'important per a nosaltres fer èmfasi en la repetició.

De fet, l'estudi de la història de les civilitzacions existents o desaparegudes ens demostra que les guerres i els períodes de treva se succeeixen en cicles. La nostra *performance* els integra i subratlla la frontera entre la pau fràgil i l'inici de la violència. Extrapolant aquest concepte al nostre món actual, ens ha semblat important establir paral·lelismes amb *La societat de l'espectacle* de Guy Debord: n'hi ha que es barallen i hi ha qui els mira... La nostra intenció és fer que l'espectador qüestionï la nostra societat ultraviolenta i el seu *voyeurisme*. A l'escenari, treballem el ritme: ritme natural del cos/ritme imposat (a través de músiques i vídeos). L'ús de la *performance* ens permet traduir la nostra societat: els que dirigeixen / els que actuen / els que contempen. Finalment hi ha aquesta veu al llarg de la *performance*: Aquesta veu, la del director, ressona en l'inconscient de cadascú per intentar trobar l'origen de la nostra relació amb la violència i la nostra relació amb l'amor.

LA COMPANYIA

Fa 7 anys que treballem junts i de forma habitual. Plegats, hem participat en la creació i el bon desenvolupament d'una escola de teatre (Le Laboratoire de Formation au théâtre Physique- LFTP) i del festival Mise en bouche, i hem creat i rehabilitat un espai de treball a Montreuil (França) i una companyia de teatre: Le Théâtre du Balèti.

Amb la companyia hem representat dues creacions col·lectives i diverses *performances* a diferents escenaris de França i Europa.

A finals del 2015 vàrem crear el col·lectiu CHAMP LIBRE amb l'objectiu de fundar un festival internacional de creació artística emergent a Saint-Junien (França): El *Festival Champ libre*.

L'equip artístic de CHAMP LIBRE està format per directors, actors, músics, tècnics de so i de llum, periodistes, crítics, un fotògraf i un videoartista, un autor de còmics, un artista de *Street Art*... tots provinents d'escoles reconegudes (la Universitat París-Sorbona, el Centre de Formació Professional de les Tècniques de l'Espectacle de França, el Teatre Nacional d'Estrasburg, o el Conservatori Nacional Superior d'Art Dramàtic de París).

Aquestes experiències ens han permès enfrontar-nos a diferents etapes de creació en diversos àmbits.

Tant en l'elaboració d'un projecte teatral (posada en escena, construcció dels decorats, difusió i comunicació), com en la renovació concreta d'un espai, passant per l'organització i el desenvolupament (servei de bar, comunicació) d'un festival.

El meu nom és Hor **de la Companyia P*S*iRC**

FITXA ARTÍSTICA

Idea i creació: Adrià Montaña i Wanja Kahlert

Direcció: Rolando San Martin

Artistes en escena: Adrià Montaña i Wanja Kahlert

Ulls externs: Judith Pujol

Il·luminació: Tomas Bourreau

Escenografia: Adrià Montaña i Wanja Kahlert

Vestuari: Barbara Glaenzel

Amb el suport de: La central del circ i Departament de cultura de la generalitat de Catalunya.

SINOPSI

L'origen és el silenci. Del no-res sorgeix la idea. De l'espera sorgeix l'acció. L'espera ha penetrat com la pols a cada racó de la vida d'Hor, que viu refugiat, que viu lluny de les decisions que hauria de prendre, que viu a prop del silenci absolut. Però en el silenci hi han tantes coses que es diuen... És on creixen els fantasmes de cadascú, on el passat, el present i el futur són un, on la pèrdua i la trobada es confonen. *El meu nom és Hor* parla de la dificultat de les eleccions que prenem, del perill de l'immobilisme, i de la necessitat de no parar de créixer i evolucionar.

PRESENTACIÓ

El meu nom és Hor és el segon espectacle de la companyia P*S*iRC. Es tracta d'una peça basada en poesia visual, expressió personal i tècnica de circ, el mans a mans, la manipulació d'objectes, les marionetes, l'estudi del moviment, i tot el que el camí aporta a una creació.

LA COMPANYIA

La companyia PSiRC neix al 2011. Després de camins separats per diferents ciutats del món, els tres integrants es troben per realitzar allò que per cadascun d'ells significa el circ. El gran tret que tenen en comú és la voluntat que el públic s'emocioni amb ells, que les vivències personals siguin expressades a través del cos, la plasticitat en el moviment, les metàfores i la fragilitat del risc.

Després de la creació i durant la representació del seu primer espectacle *Acrometria*, que gira durant 3 anys per la major part d'Europa i Amèrica Llatina, està al catàleg de la "Red Española de Teatros de Titularidad pública" i ha fet més de 120 funcions.

La companyia passa per processos personals de cadascun d'ells, ara la companyia té 4 fills, amb tot el que comporta. Tot i així, emprenem el camí cap a una nova investigació i creació, havent madurat com a persones i artistes, i amb l'esperança que les nostres vivències nodreixin la nostra obra, la nostra vida, i que en pugueu formar part.

Guanyadora del Premi Zirkolika 2012 "Millor companyia novell" i guanyadora del Premi FAD 2013 "Aplaudiment a la creació emergent".

Drink my milk de la Companyia **Georgette and Miss Wolf**

FITXA ARTÍSTICA

Direcció i dramaturgia: Georgette and Miss Wolf

Interpretació: Mònica Barrio i Marina Congost

Espai: Georgette and Miss Wolf

Il·luminació: Víctor Peralta

Direcció musical: David Anguera

Amb el suport de Centre Cívic Parc-Sandarú.

SINOPSI

Davant la visió d'una societat en què la por a la renúncia ens impedeix prendre qualsevol tipus de decisió, en què l'hedonisme patològic ens fa caure en l'evasió permanent, i el consumisme romàntic ens porta a la cosificació de les persones, la Mònica i la Marina s'uneixen per combatre la intempèrie emocional del segle XXI.

Drink my milk és una rebel·lió contra les normes imposades, una voluntat de trobar nous codis que ens representin, l'afany d'inventar-se les pròpies regles i deixar de ser presoneres per esdevenir persones lliures.

PRESENTACIÓ

La nostra filosofia consisteix en experimentar amb la creació, el fet teatral i trobar un llenguatge propi. Trobem a faltar una representació actual de la dona i sovint el que veiem en escena no es correspon amb la realitat, sinó més aviat a un preconcepte o a un llegat antiquat i obsolet que sembla que no parem d'arrossegar. Com a companyia tenim un discurs feminista implícit pel simple fet de ser dones.

LA COMPANYIA

La companyia Georgette and Miss Wolf està formada per Mònica Barrio i Marina Congost i neix del desig de voler crear espectacles propis d'inici a fi, amb màxima llibertat per explorar tant l'estètica com el contingut i poder treballar temes que ens inquieten i ens mouen, responent a les nostres necessitats artístiques.

El procés de creació col·lectiva és l'eix vertebrador dels nostres espectacles, així com la barreja de disciplines i llenguatges. Volem apostar pel risc, entenent-lo com la voluntat d'explicar el món a través de la nostra mirada personal, de manera desacomplexada i honesta.

El primer espectacle de la companyia, *La Mil·limetrada*, es va estrenar a El Maldà el 2015 i continua en actiu per diferents sales de Catalunya. Actualment la companyia es troba en ple procés de creació del seu segon espectacle, *Drink my milk*.

Elefant terrible de Roger Torns i Eric Balbàs

FITXA ARTÍSTICA

Direcció: Roger Torns i Eric Balbàs.

Dramatúrgia: Roger Torns i Eric Balbàs.

Interpretació: Roger Torns i Eric Balbàs.

Disseny d'escenografia: Roger Torns i Eric Balbàs.

Disseny de vestuari: Roger Torns i Eric Balbàs.

Disseny de llums: Roger Torns.

Agraïments: Carles Castaño.

SINOPSI

Aquesta peça és un espectacle de creació que, de moment, tracta sobre la multiplicitat de vides i d'identitats que et pot proporcionar la vida virtual a la xarxa i les seves possibles connexions o conseqüències. Cada cop la realitat virtual i la realitat augmentada s'apoderen més del nostre entorn, especulem sobre la possibilitat de quedar-nos, en un futur, atrapats en aquesta simulació de realitats. Nosaltres ens imaginem molt grassos, obesos mòrbids, incrustats en un sofà amb unes ulleres de realitat augmentada i amb un vestit complet que ens permet endinsar-nos sensorialment en múltiples móns ficticis. Ens imaginem podent canviar de vida com qui canvia de canal, podent barrejar, per fi, el somni amb la realitat. Ens imaginem perduts enmig de la xarxa rizomàtica sense poder tornar, sense saber qui som ni perquè estem on estem. Ens imaginem sempre perduts en un futur intentant retornar al passat per poder decidir millor.

PRESENTACIÓ

Aquesta peça es diferencia per la metodologia del procés de creació. Com si fos un joc de rol, o un experiment dadaista, ens proposem que l'atzar sigui qui ens descobreixi l'argument de la peça, la relació entre les diferents escenes o els diferents personatges. A través d'uns jocs d'atzar hem estipulat els personatges i les escenes, i a partir d'aquí ens proposem investigar sobre aquest resultat atzarós i trobar la relació que tenen tots els elements entre ells, perquè creiem fermament que hi ha d'haver una connexió. Transformant-nos en investigadors dramaturgics busquem la peça oculta entre les forces de la casualitat. La causalitat estirà del fil que proposa la fortuna per desenvolupar la

trama que s'amaga de nosaltres i que només trobarem aparcant els nostres egos de dramaturgs i escoltar les pistes que hi ha sobre de la taula.

EQUIP ARTÍSTIC

Roger Tornés és actor, autor i director. Es diplomà en Arts escèniques a l'escola La Casona i graduat en direcció i dramaturgia a l'Institut del Teatre. Segueix formant-se com a actor amb gent com Santiago Zannou, Muntxa Alcañiz, Luci Lenox o Andrés Lima. Cursa tallers de dramaturgia a l'Obrador de la sala Beckett amb Pau Miró, Helena Tornero, Jordi Oriol i José Sanchis Sinisterra. Com a director i dramaturg ha estrenat *Tinguem un fill* (Sala Porta4), *La festa de les cadires* (Obrador de la sala Beckett, Teatre Regina i Àtic 22), *Com si mitja taronja gegant se m'estigués pixant a sobre* (Porta 4 i Teatre del Raval), *Woyzeck Caducat* (Cícol Maldà / Teatre Tantarantana), *Soliloquejar amb algú* (La Seca Espai Brossa) i *Tres Bèsties* (Teatre Estudi).

Com a actor ha treballat als espectacles *1 altre musical* (Teatreneu), *Night Club Bilderberg* (Microteatre Madrid) i *Generació de merda* (Teatre Regina / Teatre Poliorama) escrits i dirigits per Xavi Morató, a *La Infanta terrible y su séquito real* del col·lectiu La Santa (Nau Ivanow), a *La noche de los asesinos* de José Triana dirigit per Gerard Nicasi (Teatre Regina), a *Woyzeck Caducat* (Cícol Maldà i Tantarantana), i col·labora també a *El agitador Vòrtex* de Cristina Blanco (Mercat de les flors, sala Hiroshima i Teatro Pradillo). En l'àmbit audiovisual ha participat com actor a la pel·lícula *Barcelona 92* de Ferran Ureña i als curtsmetratges *Ahora no puedo* dirigit per Roser Aguilar (Premi Gaudí al millor curtsmetratge 2011) i *Cargols* dirigit per Geoffrey Cowper (Selecció festival de Sitges 2010, millor curtsmetratge al FilmFest 2012, entre d'altres).

És docent a Central de Teatre de les assignatures d'història i teoria del teatre, i d'interpretació. Ha col·laborat com actor amb A.C.M.E, La Roda produccions i HorrorBox. Ha estat l'ajudant de direcció de Marilia Samper i de Llätzer García, i ha participat com assistent de dramaturgia a *Safari Pitarra* de Jordi Oriol i Josep Pedrals al TNC.

Eric Balbàs és actor, director i autor. Sortit del Institut del Teatre, ha completat la seva carrera fent cursos d'interpretació amb Javier Daulte, Fernando Piernas, Will Keen, Luci Lenox, Tonucha Vidal, Andrés Lima, Nuria Legarda, Agustí Estadella, de clown amb Toto Castiñeiras i de biomecànica amb Moreno Bernardi.

Els seus últims treballs en teatre han estat *AQUÀRIUM* de Eric Balbàs (Microteatre Barcelona), *Soliloquejar amb algú* amb El Eje (La Seca Espai Brossa), *FAMILYIA* de The Mamzelles Teatre (La Seca Espai Brossa), *Al començament* de Boris Rotenstein (Miniteatres BCN), *Obsolescence i cel·lules T* amb El Eje (Espai Fontana i Porta 4), *Se fue en un barco* de Joan Vàquez (Teatre Almeria), *No pujaràs a l'àtic* de Jumon Erra (Teatre Tantarantana), *Antígona. Garzón* de Boris Rotenstein (Nau Ivanow), entre d'altres.

A la Tv i Cine l'hem pogut veure a *Carlos rey emperador* de Diagonal Televisió per a TVE i al film canadenc *Les etres chers* d'Anne Emond.

Informació pràctica

CROQUIS_BCN

Dissabte 17 i 18 de desembre, 19:30h

Preu:

Taquilla inversa. L'espectador decideix el preu després de participar a l'activitat.

Cal reserva prèvia a reserves@salabeckett.cat

CROQUIS_BCN està organitzat per:

Sala Beckett

Obrador Internacional
de Dramatúrgia

ATRESBANDES

Centre Cívic
Can Felipa

Més informació

www.salabeckett.cat

Aloma Vilamala · Premsa

Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia

C/ Pere IV, 228-232

T: 93 284 53 12

M: 680 567 473

premsa@salabeckett.cat

www.salabeckett.cat